

Editörden...

Özgür Yaren

Ankara Üniversitesi İletişim Fakültesi

Zorlu bir kışı geride bıraktık. Üniversite, ifade özgürlüğü gibi kavramların yıprandığı bu kış, 1947 tasfiyesi, 147'ler ve 1402'likler tasfiyesi gibi karanlık bir iz bıraktı. Hukukiliği tartışmalı kararlarla çok sayıda meslektaşımız sadece düşüncelerini ifade ettikleri için üniversitelerden ihraç edildiler. İhraç edilen arkadaşlarımız arasında İLEF Dergisi'nin ilk editörü ve bu yayın organına akademik çalışmalarıyla katkıda bulunan çok değerli meslektaşım da yer alıyordu.

1 Eylül 2016 tarihinden bu yana çıkarılan dört kararname ile fakültemizden 5'i profesör, 3'ü doçent, 5'i doktoralı araştırma görevlisi, 11'i de araştırma görevlisi olmak üzere, toplam 24 arkadaşımız ihraç edildi. Arkadaşlarımızın haklarında suç isnadına ilişkin açık deliller ve sonuçlanmış yargı süreci olmadan, savunma hakları kullandırılmadan, idari işlemlere dayandırılan KHK'lar ile üniversitemizden ilişkilerinin kesilmesi, İLEF camiasının olduğu kadar bütün toplumun nazarında haklı tepkiler doğurdu.

<http://ilefdergisi.org/2017/4/1/>

ilef dergisi · © 2017 · 4(1) · bahar/spring: 5-7

İhraç edilen arkadaşlarımız sadece işlerinden değil, seyahat özgürlüğünden, emeklilik ve diğer özlük haklarından da mahrum bırakılmış durumdadılar. Ancak belki de asıl büyük zararı, alanında ilk yükseköğretim kurumu olan ve 50 yılını geride bırakan İLEF ve ülkemizin üniversite sistemi gördü. Eleştiri ve ifade özgürlüğü üniversitelerin varlığının vazgeçilmez unsurlarıdır. Üniversiteler bu iki kavramla somutlaşan yaklaşımlardan uzaklaştığı ölçüde kimliklerini yitirirler. Dileriz en kısa zamanda ülkemiz içinde bulunduğu bu olağanüstü koşulları aşar, bu sayede meslektaşlarımızı tekrar İLEF'in dersliklerinde ve koridorlarında görürüz.

Bu sayıda yayınladığımız makaleler arasında yaşadığımız sarsıntıların ülkemizle sınırlı olmadığını, daha geniş bir demokratik sistem krizinin parçası olduğunu hatırlatan bir çalışma var. Sevgi Can Yağcı Aksel'in Orta ve Doğu Avrupa'da rejim değişimini ve medyanın dönüşümünü ele aldığı çalışması, Berlin Duvarı yıkıldıktan sonra bu bölgede gerçekleşen yapısal dönüşümleri medya alanı üzerinden ele alıyor. Yağcı Aksel'in çalışması ülkemizde olduğu gibi Orta ve Doğu Avrupa'da, özellikle Macaristan ve Polonya'da yükselen sağ popülist dalgayla birlikte biçimlenen "illiberal demokrasi" ya da "totaliter demokrasi" tartışmalarını izlerken bir adım öncesine bakmak için yararlı bir kaynak. İrmak Karademir Hazır ve Semi Purhonen'in ortak çalışması daha geniş bir coğrafyada, Avrupa ve Türkiye'de kültür ve sanat alanını karşılaştırma olanağı sunuyor. Karademir Hazır ve Purhonen kültürel açılım, hepçillik ve seçkin sanatın düşüşü gibi kültür sanat ve beğeni alanında gözlemlenen egemen eğilimleri 1960'lardan bugüne uzanan uzun dönemde sınıma giriyor.

Bu sayıda farklı mecralara eğilen alımlama ve temsil çalışmalarına da yer veriyoruz. Didem Tuncay ele alması zor bir konuyu etnografik yaklaşımla inceliyor. Haberlerde kullanılan ölü beden fotoğraflarının alımlanmasına ilişkin çalışmasında Tuncay farklı sosyolojik ve ideolojik niteliklerin ölümün evrenselliğini paranteze aldığını bulguluyor. Veli Boztepe, televizyon haberlerinde Suriyeli mültecilerin temsilini ele aldığı çalışmada eleştirel söylem çözümlemesi yöntemiyle ideolojik olarak farklı kategorilere yerleşen televizyon kanallarının mültecilere ilişkin dışlayıcı temsil biçimleri söz konusu olduğunda benzeştiklerini ileri sürüyor.

Bahar sayımızda yeni medya alanından bir çalışmaya yer veriyoruz. Gizem Melek gündem belirleme kuramından yararlanarak Hürriyet online

ve Twitter gündemleri arasındaki ilişkiyi anlamaya çalışıyor. Süheyla Ayvaz ise bir alışveriş sitesinin reklam filmlerini analiz ederek bu metinlerde aşk ve tüketim kavramlarının birbirini ikame eder biçimde kullanıldığını tartışıyor. Kitap eleştirisi kısmında iki kayda değer çalışma bulabilirsiniz. Bülent Tellan yakın zamanda yayınlanan referans kitabı niteliğindeki bir çalışmayı, *Türkiye Sözlü Basın Tarihi*'ni (Gezgin, S., Polat, V. Ve Arcan H. E.), Buğra Kibaroğlu ise Anton Kaes'in *Shell Shock Cinema: Weimar Culture and the Wounds of War* adlı çalışmasını ele alıyor.